

Blučina

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Židlochovice

Nadmořská výška: 187 m n. m.

Počet obyvatel: 2 150

Adresa URL: www.blucina.cz

Okres: Brno-venkov

GPS souřadnice: 49.054967N, 16.644496E

První pís. zmínka: 1240 (778 let)

PSČ: 664 56

Historie obce Blučina

Název Blučina je tvořen s největší pravděpodobností příponou -ina k základu -bluk, značící hukot vody, tedy místo, kde bylo zvuk vydávaný tekoucí vodou výrazně slyšet, případně kde takový vodní zdroj, potok, tekl. Terénní konfigurace tomuto výkladu napomáhá, neboť si lze v této roli dostatečně přesvědčivě představit nějaký menší levý přítok řeky Cezavy. Nelze proto hledat původ tohoto místního jména v německém tvaru Lautscheins /Luchens) či Lauschitz (tedy Loučany, příp. Lučany od substantiva louka, luka), neboť tyto tvary vznikly dekompozicí Bl na L, koncovka -ina byla nahrazena německým -ens, resp. -itz, jak ostatně dosvědčují i četné analogie z okolí.

První spolehlivá historická písemná zmínka o Blučině pochází ze 7. prosince 1240, kdy vydal král Václav I. pro tišnovský klášter, který v letech 1232 - 1234 založila královna vdova Konstancie a její syn moravský markrabě Přemysl, a jeho statky ochranné privilegium, jenž mezi mnoha jinými dosvědčil také Johannes plebanus de Luschin, tedy Jan, plebán neboli farář z Blučiny. Tentokrát jde o opravdu první, zcela splehlivou písemnou zmínku o Blučině. Králův pobyt v Tišnově souvisel zcela nepochybně s posledními dny jeho matky královny Konstancie, která zemřela den předtím, 6. prosince.

O třiadvacet let později se opět hovoří o blučinském farář Janovi, tentokrát se pyšní titulem mistra a je zároveň olomouckým kanovníkem. Biskup Bruno ze Schauenburgu 9. května 1263 rozhodl v Olomouci spor, který vedl tento mistr Jan, rector ecclesie in Luzan, s opatem a konventem kláštera cisterciáků ve Žďáře nad Sázavou stran příslušnostivsi Bertoldsdorfu neboli Novošic a tamní kaple. Tato zaniklá ves stávala v jihovýchodní části blučinského katastru u křepických hranic. Nelze sice s úplnou jistotou ztotožnit plebána Jana z roku 1240 s mistrem Janem z roku 1263, zdá se to však být velmi logické. Již z jeho postavení v okruhu královny lze usuzovat na jisté ambice, které byly posléze dotvrzeny získáním mistrovského gradu na nějakém zahraničním, nejspíše severoitalském vysokém učením a následovně olomouckým kanonikátem.

